

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010365
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8416010365.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.01.2023 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaných U. X. a P. O. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/81/2016 z 12.10.2021 výrok o vine u oboch obžalovaných P. O. a U. X. v rozsahu, ktorým boli v bode 2/ rozsudku uznaní vinnými zo spolupáchateľstva zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 20 k § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona a výroky o treste u obžalovaného P. O. a u obžalovaného U. X. v rozsahu, ktorým mu bol za skutky 2/ a 3/ uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

I.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému U. X. - nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom N. č. XXX, okr. Poprad, t. č. vo väzbe v inej trestnej veci,

za skutok 3/ právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom,

u k l a d á :

podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre účely uloženého trestu ho z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/18/2016 z 21.02.2017 výrok o treste, ktorým mu bol za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaných U. X., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom N. č. XXX, okr. Poprad, t. č. vo väzbe v inej trestnej veci, a P. O., nar. XX.XX.XXXX v X. X. Q., trvale bytom X. S., N. X/X, okr. Poprad, o s l o b o d z u j e spod obžaloby krajského prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 20 k § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona, ktorý mali spáchať tak, že

P. O. si doposiaľ nezisteným spôsobom v doposiaľ nezistenej dobe od presne nezisteného času do 12.30 hod. dňa 21.06.2014 zaobstaral jeden ks samopal vzor 58, výrobného čísla XXX XX spolu s jedným zásobníkom a 20 nábojmi kalibru 7,62 mm, ktorý na parkovisku pri kine Máj v Poprade - Veľkej na ulici Scherffelovej odovzdal U. X., za účelom ich ďalšieho odpredaja doposiaľ nestotožneným osobám, kde v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ a písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive sa jedná o zbraň kategórie A, t.j., zakázanú zbraň, pričom P. O. ako aj U. X. nie sú držiteľmi zbrojných preukazov. Čím takto svojím konaním zadovážili a prechovávali strelnú zbraň a strelivo bez povolenia,

lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona zhabáva vojenskú útočnú pušku čs. výroby zn. S, vzor 58, kaliber 7,62 x 39, s odstráneným pôvodným číslom a vyrazeným výrobným číslom XXX XX, zásobník určený do tejto pušky s kapacitou 30 ks nábojov.

III.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/81/2016 zo dňa 12.10.2021.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/81/2016 z 12.10.2021 bol obžalovaný U. X. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, v bode 2/ rozsudku zo spolupáchateľstva zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 20 k § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona a v bode 3/ rozsudku zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona a obžalovaný P. O. bol uznaný vinným v bode 2/ rozsudku zo spolupáchateľstva zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 20 k § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný U. X. v bode 1/ rozsudku

ako zodpovedná osoba konať za firmu F.I.M., a.s. Spišská Nová Ves, dňa 08.10.2013 v Starej Ľubovni uzatvoril zmluvu so spoločnosťou ZOinvest s.r.o., Mníšek nad Hnilcom XXX, v ktorej sa ako zhotoviteľ zaviazal, že do 50 dní od podpísania zmluvy vyhotoví v mieste sídla objednávateľa, t.j. Mníšek nad Hnilcom 565, okr. Gelnica, a to v areáli bývalej píly, dielo tzv. peletovaciu linku zn. KAHL - KAHL 35-780 so všetkými komponentmi, podľa cenovej ponuky vo výške 33.000 Eur bez DPH, pričom objednávateľ sa zaviazal, že preddavok 40 % z ceny diela uhradí zhotoviteľovi po podpísaní predmetnej zmluvy, 20 % z ceny diela uhradí na základe faktúry, ktorú mu zhotoviteľ vystaví najneskôr 20 dní od uzatvorenia zmluvy, 30 % zaplatí na základe faktúry, ktorú mu zhotoviteľ vystaví deň po úspešne vykonanej funkčnej skúške peletovacej linky a 10 % z ceny diela bude zaplatených na základe faktúry deň po skončení skúšobnej prevádzky. Obvinený ako zhotoviteľ prevzal od spoločníkov, resp. konateľov spoločnosti ZOinvest, s.r.o. finančné prostriedky ako zálohy za dielo, a to dňa 11.10.2013 sumu 10.000 Eur od F. X., nar. XX.XX.XXXX bytom P. nad M. XXX, okr. Gelnica, dňa 14.10.2013 sumu 2.000 Eur, dňa 19.10.2013 sumu 2.000 Eur, dňa 24.10.2013 sumu 2.000 Eur od F. Q., nar. XX.XX.XXXX bytom X. S., Q. XX a dňa 06.11.2013 sumu 2.000 Eur od projektového manažéra spoločnosti ZOihvest, s.r.o. G.. F. M., nar. XX.XX.XXXX bytom O., F. Y. XXXX/XX, avšak predmetné dielo - peletovaciu linku nezhotovil, čím objednávateľa uviedol do omylu, peňažné prostriedky poskytnuté ako zálohu nevrátil a týmto spôsobil menovaným škodu v celkovej výške 18.000 Eur,

obžalovaní U. X., P. O. v bode 2/ rozsudku

P. O. si doposiaľ nezisteným spôsobom v doposiaľ nezistenej dobe od presne nezisteného času do 12.30 hod. dňa 21.06.2014 zaobstaral jeden ks samopal vzor 58, výrobného čísla XXX XX spolu s jedným

zásobníkom a 20 nábojmi kalibru 7,62 mm, ktorý na parkovisku pri kine Máj v Poprade - Veľkej na ulici Scherffelovej odovzdal U. X., za účelom ich ďalšieho odpredaja doposiaľ nestotožneným osobám, kde v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ a písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive sa jedná o zbraň kategórie A, tj. zakázanú zbraň, pričom P. O. ako aj U. X. nie sú držiteľmi zbrojných preukazov. Čím takto svojím konaním zadovážili a prechovávali strelnú zbraň a strelivo bez povolenia,

obžalovaný U. X. v bode 3/ rozsudku

po tom ako sa dňa 21.08.2014 v čase okolo 09:00 hod. v priestoroch prevádzky Q. U. AGRO-AUTO, so sídlom S. XXX/XXX, Veľká Lomnica, okres Kežmarok, IČO: 43321682, na Tatranskej XXX vo Veľkej Lomnici dohodol so Q. U. na kúpe štyroch poľnohospodárskych strojov, a to 1 ks Kosa Novocat 301, alpha-motion, výrobného čísla Q v hodnote 11.500 Eur bez DPH, 1 ks Kosa NOVOCAT 302 výrobného čísla Q v hodnote 8.500 Eur, 1 ks Obracač HIT 10.1 IT výrobného čísla Q v hodnote 16.500 Eur a 1 ks Zhrňovač EUROTOP 651 Amultitast v hodnote 14.500 Eur bez DPH a bola mu vystavená faktúra č. 0201082014 na úhradu sumy 61.200 Eur vrátane DPH, kde ako dodávateľ vystupoval Q. U. AGRO-AUTO, Q. D., S. XXX/XXX, IČO: 43321682 a ako odberateľ vystupovala obchodná spoločnosť F.L.M., a.s., so sídlom XXX XX X. A. Q., H. XX, IČO:44453698, ktorej je štatutárnym zástupcom, pričom podmienkou na prevzatie týchto strojov bolo predloženie bankového príkazu na úhradu vo výške fakturovanej sumy 61.200 Eur v prospech účtu Q. U. AGRO-AUTO, Č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v UniCredit Bank Slovakia, a.s., pobočka 060 01 Kežmarok, prišiel U. X. XX.XX.XXXX v čase okolo 21:00 hod. do priestorov prevádzky na S. XXX vo Q. D. a Q. U. predložil bankou potvrdený príkaz na úhradu sumy 61.200 Eur zo dňa 21.08.2014 vystavený Slovenskou sporiteľňou, a.s. pobočka Spišská Belá, ktorý si zabezpečil tým spôsobom, že využil nepozornosť pracovníčky banky, ktorá mu vypísala príkaz na úhradu, označila ho pečiatkou banky s dátumom 21.08.2014, pričom na požiadanie U. X. mu vydala jeho kópiu, aby mohol vpísať účet platiteľa, ktoré na mieste uviesť nevedel, preto z banky odišiel s tým, že tento údaj doplní a ihneď sa vráti, čo však nevykonal, do banky sa už nevrátil. Čím došlo k tomu, že prevod nemohol byť realizovaný a U. X. následne doklad, ktorý z banky týmto podvodným spôsobom získal použil ako dôkaz realizovanej platby, do dokladu doplnil neznáme číslo platiteľa a banky, aj napriek tomu, že vedel, že doklad o úhrade je neplatný, že ho z banky získal ľst'ou, ako sfaľšovaný ho predložil Q. U. v priestoroch jeho prevádzky vo Q. D. na S. XXX na základe čoho mu Q. U. vydal stroje, z ktorých iba tri poľnohospodárske stroje Kosa Novocat 301 alpha-motion. Kosa NOVOCAT 302 a Zhrňovač EUROTOP 651 A multitast, pre nedostatok miesta v kamióne naložil na pripravený kamión a prostredníctvom takto zabezpečeného kamióna ich odviezol na dohodnuté miesto na lúku za Poľnohospodárskym družstvom vo Výbornej do areálu spoločnosti Valtin, s.r.o., čím týmto konaním spôsobil Q. U. AGRO-AUTO, Q. D., S. XXX/XXX, IČO: 43321682 škodu v sume 41.400 Eur titulom vydania troch kusov poľnohospodárskych strojov na základe vedome sfaľšovaného a nezrealizovaného potvrdenia príkazu na úhradu v sume 61.200 Eur v prospech poškodeného,

za čo im bol uložený

obžalovanému U. X.

za skutky 2/ a 3/ podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne bolo vo vzťahu ku skutku 1/ upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov 4 mesiacov nepodmienečne uložený obžalovanému U. X. rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/34/2014 považuje za dostatočný.

Obžalovanému P. O.

podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 16 mesiacov, podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení iba obžalovaný M. O.. V zákonom stanovenej lehote však podali odvolanie i obž. J. X. proti všetkým výrokom a prokurátor proti výrokom o treste v neprospech oboch obžalovaných.

Obžalovaný U. X. osobne odôvodnil odvolanie v prvom rade poukazujúc na to, že pred spáchaním skutku vypovedal voči predsedkyni senátu JUDr. Bašistovej, ktorá to aj potvrdila na hlavnom pojednávaní. Jeho námietky zaujatosti boli opodstatnené, ale pokiaľ sám o sebe rozhoduje sudca, či je zaujatý alebo nie, tak sa nikdy nevyľúči. Poukázal tiež na to, že ku skutku kladenému mu za vinu sa priznal a svoje konanie oľutoval, čo sa nezohľadnilo. Bola zistená len jedna priťažujúca okolnosť a bez poľahčujúcej okolnosti mu bol uložený trest v trvaní 5 rokov 6 mesiacov so zaradením do stredného stupňa. Tu poukazuje na dĺžku konania od roku 2014 do 2021. Vo všetkom využíval svoje práva a jeho podania nemožno považovať za zdržiavanie súdneho procesu, nakoľko je to jeho právo. Taktiež priťažujúca okolnosť, že bol už súdne trestaný, ho znevýhodnila, nakoľko v tomto prípade mal iné postavenie pred súdom ako páchatel v minulosti netrestaný. Pritom platí rovnosť zbraní. Okresný súd Poprad mu nahradil, ako aj Krajský súd v Prešove, pri rozhodovaní o väzbe v roku 2014 väzbu. Sám oznámil trestný čin, odovzdal vzor 58 a z oznamovateľa trestného činu sa stal odsúdený. V tomto prípade bol teda porušený zákon, pretože ak by nič neoznámil, nebol by skutok ani obžaloba. Jeho tvrdenie je priamo ukotvené v súdnom spise 7T/81/2016. Taktiež poukázal na prerušenie časovej línie zbiehajúcich sa trestných činov, keď líniu mal prerušiť rozsudok Okresného súdu Poprad z apríla 2014, skutok sa stal v roku 2010 a ďalšie skutky po ňom, čiže mali byť zrušené všetky rozsudky. Už toto je dôvod na podanie dovolania. Tiež poukázal na skutočnosť, že v skutku 1/ boli vypísané zmenky s upresnením pôžička, nie záloha na linku. Podľa zmluvy peniaze mali ísť na účet a o žiadnej zmenke nie je v zmluve ani jeden bod pri jej uzatváraní. Je dobre známe, že polícia a prokurátor je vymáhačom pohľadávok, pretože pri občianskoprávnom spore treba zaplatiť súdny poplatok, pri trestnom oznámení netreba nič. K skutkom sa priznal, lebo videl, že žiadne jeho tvrdenia nepomohli, lebo už bol v minulosti odsúdený a pozeralo sa naňho, že to spáchal. V skutku 3/ nebol preverený jeho účet vo Švajčiarsku, ktorého číslo omylom uviedol do príkazu o úhrade a neuvedomil si to, a považoval to za uhradené. Polícia opäť z toho spravila jednoznačne, že niečo spáchal a treba dať trestné oznámenie. Prečo to nevyšvetlil, treba sa pozrieť na deň 23.09.2021, ako sa ho pokúsila polícia na poli pri Poprade zabiť streľbou na jeho osobu, došlo k priestreľu jeho čelného skla na strane vodiča, guľka v sedačke vozidla. Vie, že jeho správanie nie je normálne, páchal dookola trestnú činnosť, namiesto väzenia by sa mal ísť liečiť pre duševnú poruchu a nie sedieť medzi zločincami a učiť sa nové veci trestného charakteru. Znalecký posudok bol v roku 2016 a je rok 2022, jeho psychický stav sa zhoršil, čo potvrdilo jeho hospitalizovanie opakovane na psychiatrii v Levoči. Pokiaľ má štát zabrániť a polepšiť páchatel'ov trestných činov, mal by sa zaoberať dôvodmi ich opakovaného stíhania. Má za to, že sú dôvody, aby jeho vec bola zrušená a vrátená na nové rozhodnutie nestrannému sudcovi a bol mu uložený iný trest.

Obhajca obžalovaného U. X. predložil dôvody odvolania, v ktorých prezentoval názor obžalovaného v tom smere, že napáda najmä neprimeranú dĺžku uloženého trestu, pretože trest uložený mu v trvaní 5 rokov 6 mesiacov považuje vzhľadom na priebeh konania za neprimerane prísny. Okresný súd nevzal do úvahy zákonné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a to priznanie k spáchaniu sa trestnému činu a jeho oľutovanie podľa

§ 36 písm. l) Tr. zákona a oznámenie trestného činu príslušným orgánom podľa § 36 písm. m) Tr. zákona. Poľahčujúcou okolnosťou je i to, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Má za to, že súd pri ukladaní výmery trestu nevzal do úvahy tieto poľahčujúce okolnosti, hoci sa priznal k trestnej činnosti tak v priebehu konania ako aj v priebehu záverečného pojednávania. Z prípravného konania v tejto trestnej veci je zrejmé, že sám oznámil skutok tzv. nedovoleného ozbrojovania orgánom činným v trestnom konaní, t. j. oznámil skutočnosť, že má v držbe samopal vzor 58 a tento na výzvu orgánov činných v trestnom konaní na ich pokyn a podľa ich požiadaviek síce neštandardných týmto vydal. To, že spôsob tzv. prevzatia samopalu vzor 58 bol vykonaný úplne neštandardne a v totálnom rozpore s platnou právnou úpravou nezákonným spôsobom, je problémom pokynov, ktoré v tejto veci obžalovanému poskytli orgány činné v trestnom konaní. Až v rámci prípravného konania však príslušný vyšetrovateľ z neznámych dôvodov zmenil jeho pozíciu z oznamovateľa trestného činu na osobu obvinenú a páchatel'a, na čo neexistoval reálny dôvod. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je presvedčený, že trest uložený súdom je vzhľadom na citované poľahčujúce okolnosti neprimerane prísny, a preto žiadal, aby odvolací súd pri prehodnocovaní dĺžky

trestu vzal do úvahy uvedené poľahčujúce okolnosti a trest uložený okresným súdom v zmysle zásady podľa § 34 ods. 1 TZ uložený trest primerane skrátil.

K odvolaniu prokurátora uviedol, že predmetnému písomnému podaniu nerozumie a s týmto nesúhlasí najmä s poukázaním na tú skutočnosť, že všetky hlavné pojednávania boli vykonané za účasti krajského prokurátora, tento mal komplexný prehľad o stave prípravného konania, konania pred súdom, o jeho záznamoch v trestnom registri a pri všetkých týchto vedomostiach zástupca krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.10.2021, po zhodnotení všetkých týchto informácií v rámci záverečnej reči navrhol uznať ho vinným zo spáchania skutkov podľa obžaloby a uložiť mu súhrnný trest odňatia slobody, pričom vzhľadom k prevažujúcemu pomeru priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona za použitia 42 ods.1 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s uložením povinnosti nahradiť škodu poškodeným. Okresný súd tento návrh krajského prokurátora vlastne v celom rozsahu akceptoval a trest navrhovaný krajským prokurátorom aj uložil. Nie je mu teda zrejmé, v čom sa návrh krajského prokurátora zmenil po vykonaní hlavného pojednávania, keď už vo veci neboli zistené žiadne nové skutočnosti. Preto jeho odvolanie považuje za nedôvodné a irelevantné, podané v rozpore s vlastným návrhom krajského prokurátora, vykonaným na záverečnom hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2021 a preto ho navrhuje v celom rozsahu zamietnuť.

Obžalovaný P. O. odôvodnil odvolanie osobne tým, že okresný súd ho uznal vinným v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa

§ 294 ods. 1, 2 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, avšak on sa trestného činu nedopustil. Dňa 21.06.2014 sa s U. X. ani nestretol, čo vyplýva z výpovede svedkov, a vozidlo, s ktorým mal v ten deň jazdiť podľa výpovede X., nemal ani k dispozícii. Poukázal na fabuláciu J. X., že mal s ním navštíviť byt o dva vchody ďalej od jeho prechodného pobytu, čo vyvracajú majiteľka bytu a jej syn, u ktorého sa pri domovej prehliadke našli znehodnotenú (legálne držanie) zbraň. Podľa jeho názoru policajti nahovorili J. X. na takúto výpoveď, keďže asi mal informáciu, že v predmetnom byte sa nachádzajú nelegálne držané zbrane a tým by ho spojil s tými zbraňami. Bol nezákonne získaný dôkaz a nezákonný postup policajtov OR PZ v Poprade, kde podľa jeho názoru sa policajti, ktorí boli zobrať samopal v dome X. X., sami sa mali dopustiť trestného činu nedovoleného ozbrojovania. Taktiež poukázal na znalecký posudok z odboru psychológie a psychiatrie na U. X. a sklony k fabuláciám a sociopatii, na vyjadrenia J. X. z predošlých pojednávaní ako aj na jeho záverečnú reč, v ktorých tvrdil, že on s tým nemá nič spoločné. Ak by sa malo veriť rôznym výpovediam J. X., potom by sa malo veriť i tomu, že mal so sudkyňou JUDr. Bašistovou pomer a spolu užívali psychotropné látky. Každému, kto pozná X., je jasné, že to robil z pomsty, aj vo vzťahu k nemu asi za to, že po jeho trestnom oznámení za podvod bol odsúdený, pričom ako bonus v prípade jeho väzobného stíhania v tejto veci by mal k dispozícii vozidlo Hammer H2, ktoré mal v tom čase požičané. Navrhol preto, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Dôvody odvolania predložil obžalovaný P. O. aj prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorých poukázal na to, že už v prípravnom konaní došlo k viacerým porušeniam zákona, ktoré súd buď spôsobil alebo neodstránil a neposkytol ochranu porušeným právam a tak proces sa nevedol vôbec spravodlivo a preto súd zrejme vôbec nemal vydať odsudzujúci rozsudok nielen pre závažné pochybenia v právnom posúdení skutku, ale aj pre závažné procesné chyby prípravného konania i konania pred samotným súdom. Súd sa tiež nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nesprávne a nedostatočne vyhodnotil aj tie dôkazy, ktoré vykonal. Tiež porušil ustanovenia Tr. zákona - nesprávne aplikoval normy hmotného práva a vôbec neprihliadol na podania so zásadnými obhajobnými námietkami majúcimi význam pre rozhodnutie vo veci. Svojím postupom prikryl nezákonné dokazovanie v prípravnom konaní a zaujal postoj pomocníka obžaloby a nie nestranného orgánu a preto taký sudca ani nemohol poskytnúť záruku spravodlivého rozhodnutia vo veci na hlavnom pojednávaní. Nezistil riadne skutkový stav. Dokazovanie vykonané tak v prípravnom konaní, ako aj pred súdom, nevyprodukovalo žiadne, vôbec už nie presvedčivé dôkazy, ktoré by preukazovali, že skutok sa stal práve tak, ako uvádzala a kvalifikovala obžaloba. Rovnako nevyprodukoval ani k niektorým tvrdeniam obžaloby, na ich preukázanie, ďalšiu potrebnú ucelenú reťaz aspoň nepriamych dôkazov, ktoré by sa navzájom dopĺňali a tvorili jednoznačné dôkazné bremeno, ktoré by viazlo na obvinenom a preukazovalo to, čo uvádza obžaloba. V konaní vystupoval súd skutočne len ako pomocník prokurátora v nespravodlivom procese. Súd uveril iba dohadom a fikciám, konštrukciám a predpokladom prokurátora, ktorým nahradil dôkazy a deklaroval iba svoju vieru, nie analýzu dôkazov.

Navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadol i na prípadné iné chyby odvolaním nevytýkané v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku, napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zmenil tak, že sám rozhodne rozsudkom podľa § 322 ods. 3, 4 Trestného poriadku a oslobodí ho podľa § 285 písm. a), eventuálne písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby, alebo ak sa s týmto návrhom nestotožní, aby napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) až e) Trestného poriadku a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Obhajca doplnil dôvody odvolania ďalším podaním, v ktorom pri konštatovaní, že konajúci súd ani rozsiahlym dokazovaním nezistil úplne skutkový stav, na základe ktorého rozhodoval, lebo nevykonal výsluch policajtov, najmä policajta N., hoci tak mohol a mal urobiť poukazujúc pritom na rozhodnutia II.ÚS 175/2020 a NS SR 4To/8/2014. Podľa jeho názoru súd síce akceptoval jeho návrh na výsluch policajtov, ale ich nevykonal iba preto, že nadriadený orgán ich neoslobodil od povinnosti mlčanlivosti, čo ale nebránilo ich výsluchu, aby sa odstránili závažné pochybnosti o priebehu skutku, a získala by sa relevantná odpoveď na zásadné námietky obhajoby.

Namietal tiež zákonnosť dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, keď obž. X. už v procesnom postavení svedka vypovedal ako svedok (čl. 253-256), pričom tento úkon považuje za nezákonný a má vplyv na zákonnosť ďalších jeho úkonov. Jeho výpoveď ako svedka vlastne privodila jeho vlastné trestné stíhanie a väzbu, pričom mal obsah výpovede dostať od policajta N. a takú predniesť polícii, aby mali dôvod zavrieť jeho - obv. O.. Úkon vydania samopalu považuje za simulovaný a vykonaný až na tretí deň po jeho skutočnom vydaní na inom mieste a iným policajným orgánom, pričom bol vydávaný predtým, v iný deň v byte bez dokumentácie, písomného potvrdenia, bez fotodokumentácie, či privolaní vlastníčky bytu, v ktorom sa mal nachádzať. Vydanie veci tak prebehlo v rozpore so zákonom, protokol bol antidatovaný, spätne dorábaný. Domová prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom, úmyselne sa urobila tak, aby pri nej nebol žiadny člen domácnosti, nečakalo sa na neho, hoci nebol žiaden dôvod vykonať ju bez meškania. Príkaz na prehliadku nebytových priestorov nebol vydaný pred úkonom, hoci tomu nič nebránilo, čomu nasvedčuje to, že nebol pred prehliadkou povinnej osobe doručený. Uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené až po štrnástich dňoch, nie ihneď po vydaní a vyšetrovateľ mu neoznamoval prvý mesiac ani termíny úkonov, aby sa ich mohol zúčastniť. Bezdôvodne a bez odôvodnenia mu bolo odopierané právo nahliadnuť do spisu skoro dva mesiace. Do konania bol pribratý znalec z odboru psychológie, ktorý mal skúmať vierohodnosť jeho výpovede, pritom súd mu znemožnil zistiť, aké presne má vzdelanie a či spĺňa predpoklady vyžadované zákonom v tom čase. Z otázok znalcovi je zrejmé, že ide o hodnotenie osoby obvineného jednoznačne vo vzťahu k jeho výpovedi a jej vierohodnosti, čo považuje za neprípustné a ide o závažný zásah do jeho obhajobných práv. V tejto súvislosti poukázal na právo obvineného vypovedať podľa jeho uváženia v rámci jeho obrany a preto nemožno od neho vyžadovať, aby sa podrobil znaleckému dokazovaniu a nedobrovoľne bol nútený sa podrobiť úkonu, ktorý by mohol vyvrátiť, spochybníť jeho vlastnú obhajobu a tak aby poskytol svedectvo v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe sám proti sebe. Toto je neprípustné čo zakazuje najmä čl. 14 medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, ratifikovaným 23.12.1975 a uverejneným v Zbierke zákonov pod č. 120/1976 Zb.. To súvisí aj s jeho právom odmietnuť vypovedať, ktoré je budované na pravidle, že podozrivého a ani obvineného nie je možné k výpovedi nútiť a poskytovať dôkazy proti sebe. Ak konajúci súd pripustil použitie nelegálnych dôkazov, potom nelegálnymi sú aj všetky dôkazy na tieto nadväzujúce, tzv. ovocie otráveného stromu, poukazujúc pritom na rozhodnutia ESLP a NS SR.

Úvahy súd pri hodnotení dôkazov nijako nezdôvodnil, nekonkretizoval, dospel tak k nesprávnym skutkovým ako i právnym záverom, ktoré ale pre absenciu zdôvodnenia v rozsudku nemožno nijako preskúmať. Podľa jeho názoru dokazovaním nebol produkovaný žiadny dôkaz, nie to ešte presvedčivý, ktorý by preukazoval, že skutok sa stal a práve tak, ako uvádza obžaloba. Rovnako nevyprodukoval ani ucelenú reťaz aspoň nepriamych dôkazov, ktoré by sa navzájom dopĺňali a tvorili jednoznačné dôkazné bremeno, ktoré by viazlo na obvinenom a preukazovalo to, čo uvádza obžaloba. Z dokazovania je len zrejmé to, že bol v Ždiari zaistený nezákonným spôsobom samopal, o ktorom nie je ani dostatočne preukázané, práve pre nezákonnosť úkonu, že ide o jednu a tú istú zbraň, ktorá mala byť ním odovzdaná obž. X. a následne popísaná ako vydaná zbraň. Uznanie viny je tak založené výlučne na jednej jedinej vynútenej a zmanipulovanej výpovedi spoluobvineného X., ktorý ju hneď pred súdom, o niekoľko hodín zmenil, odvolal, pričom vierohodne vysvetlil dôvod zmeny výpovede a tým bolo donútenie policajtom N.. Obž. X. menil svoje výpovede, v niektorých výpovediach ho dokonca vylučoval z účasti na žalovanom konaní, pritom ani previerkou výpovede sa nepotvrdila tá jedna verzia výpovede obž. X., o ktorú sa súd opierať pri uznaní viny uňho. Okrem výpovede obž. X., ktorý ju viackrát menil, odvolal, nemôže predsa súd opierať vinu, najmä za situácie, ak obž. X. vypovedal i k navádzaniu na toto konanie policajtmí, teda

aby vyprovokoval trestnú činnosť vo vzťahu k nemu. Keďže konanie obž. X. bolo vyvolané úmyselne policajnou provokáciou, táto je nezákonná a nemožno žiadne dôkazy, ktoré boli v rámci takéhoto konania získané použiť pred súdom, a tieto ani nezakladajú trestnú zodpovednosť.

Dôveryhodnosť obž. X. je takmer žiadna, berúc do úvahy jeho osobnú charakteristiku, trestnú minulosť, menenie výpovede, prítom v jeho výpovediach sú nelogickosti. Napr. skutočnosti ohľadom bytu, v ktorom sa mali nachádzať zbrane a kde mal obž. X. zaviesť, boli dokazovaním vyvrátené. Byt totižto nebol prázdny, čo potvrdili výpovede svedkov, ktoré nemajú nič so skutkom spoločné, on nemá do toho bytu prístup a svedkovia v ňom bývajúci ho nepoznajú. V čase odovzdania zbrane obž. X. sa nachádzal na spoločenskej akcii, predtým mimo mesta, spolu s rodinou a teda nemohol mu dať z kufra mercedesu predmetný samopal, keďže toto vozidlo ani nepoužíval. Ak mal dať obž. X. zbraň priamo z auto, je nelogické, aby potom ďalšie dve zbrane mal nechať v lese, kde sa pohybuje plno turistov a hubárov. Nie je mu zrejmé, prečo obž. X. už vtedy pri prvom odovzdaní zbrane nekontaktoval policajtov, aby ho priamo zadržali pri odovzdaní samopalu. Na zbrani ani neboli nájdené jeho biologické a daktyloskopické stopy, a keďže predtým podľa vyjadrenia obž. X. mal s touto zbraňou manipulovať, nutne by sa museli nájsť na nej jeho stopy. Ani pri domových prehliadkach v jeho obydli a iných priestorov neboli nájdené žiadne zbrane, prítom bolo preukázané dokazovaním, že len krátku dobu disponoval samopalom prerobeným na expanznú zbraň, na ktorú nie je potrebné povolenie, a túto odpredal obž. X.. Nakoniec znalecký posudok jednoznačne konštatuje, že ide o nelegálne upravenú zbraň práve z expanzného samopalu, ktorého stav, hoci je strelby schopný, je zlý. Nebolo prítom zistené, kedy k tejto úprave došlo, či pred predajom alebo po predaji zbrane obž. X. a teda či ju za tri dni neupravili práve policajti, možnosti a čas na to mali, resp. či nedošlo k jej zámene. K machináciám zrejme došlo, pretože aj podľa výpovedí obž. X., ktorý mal povedať policajtom, ktorí ho ovplyvňovali na usvedčenie z trestnej činnosti jeho osoby (obž. O.), že má zbraň doma aj s ostrými nábojmi, tak títo mu povedali, aby si zbraň ponechal a prišli po ňu až o tri dni. Tým došlo k porušeniu zákona policajtmí, ktorí mali povinnosť zbraň predpísaným spôsobom odňať, resp. požiadať o jej vydanie a zadokumentovať predmetný stav veci, či vykonať domovú prehliadku bytu. Ak došlo k vydaniu zbrane, tak tento úkon mal byť náležite zdokumentovaný, minimálne obhliadkou s fotodokumentáciou a protokolom o vydaní veci, v rámci ktorého by bola vec riadne popísaná a identifikovaná, aby ju neskôr nebolo možné zameniť s iným predmetom a aby nevznikli pochybnosti, či sa jedná o tú istú vec, ako to vyžaduje zákon. Keďže úkon nebol vykonaný na mieste samom, ide o nezákonný dôkaz, na ktorý súd nemohol prihliadnuť. Okrem toho i znalkyňa F. E. vo svojom znaleckom posudku konštatovala, že výpoveď obž. X. nemožno považovať za vierohodnú, pri spracovaní prežitých udalostí má tendenciu k ich paranoidnému až konšpiračnému spracovaniu, má tendenciu skresľovať, prifarbovať údaje, vedome skresľovať detaily, ktoré si nepamätá, čo je dané jeho osobnosťou štruktúrou.

Súd sa nezaoberal dôkazmi vykonanými v jeho prospech, tento konštatoval, že skutok sa stal a spáchal ho aj obžalovaný O. hodnotiac prítom jeho obranu ako vyvrátenú výpoveďou spoluobžalovaného X., ktorý výpovede menil, na čo poukázal vyššie, teda súd nijako nevysvetlil, prečo uveril len jednotlivým výpovediam obž. X., ktoré si účelovo vybral ignorujúc jeho ostatné rozporné časti. Keďže súd nedal relevantné odpovede na jeho námietky, nevyrovnal sa s jeho obhajobou a dôkazmi, považuje rozsudok za arbitrárny a nepreskúmateľný. Aj keď v rozsudku akoby formálne deklaroval mechanickým popisom vykonaných dôkazov na 24 stranách rozsudku, ale bez ich analýzy, že vykonal všetky dostupné dôkazy, vypočul svedkov a takto vykonané dôkazy údajne zhodnotil, nenapísal ale, ako sa vysporiadal s obhajobnými tvrdeniami a rozpormi vo výpovediach, toto všetko ostalo v rovine deklarovania niečoho, čo sa v skutočnosti nestalo, alebo sa spravili iba nevyhnutné kroky k naplneniu formálnych kritérií.

Napokon spochybnil aj ukládanie trestu, v rámci ktorého sa posudzuje aj dĺžka konania, či vo veci bolo rozhodnuté v primeranej lehote, pretože na dĺžke konania trvajúceho viac ako 8 rokov, nemal podiel. Uvedené dal do pozornosti aj napriek jeho vyjadreniu, že skutok nespáchal.

Vzhľadom na rozvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora, resp. vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie veci.

Krajský prokurátor v dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že sa stotožňuje s upustením od uloženia súhrnného trestu v bode 1) rozsudku u obž. J. X. vzhľadom k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/34/2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a ktorý je možné považovať za dostatočný. V bodoch 2) a 3) rozsudku bol obž. J. X. za zločiny podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) a § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona ukladaný úhrnný a súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/18/2016 z 21.07.2017 za zistenia prevažujúceho pomeru príťažujúcich okolností. Preto sa základná sadzba 3 roky až 10 rokov upravovala podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a tiež sa upravovala

aj podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a bola upravená na 5 rokov 4 mesiace až 13 rokov 4 mesiace. Súd síce v rozsudku uviedol, že trest ukladal v zmysle zásad pre ukládanie trestov, s týmto tvrdením sa ale nedá stotožniť. Vzhľadom na odpis registra trestov obž. J. X., v ktorom je uvedených 13 záznamov, od roku 2002 až po odsúdenie v roku 2019, je potrebné osobu obžalovaného vyhodnotiť tak, že doterajšie ako podmiennečné tresty odňatia slobody, tak aj tresty spojené s odňatím slobody nespĺnili svoj účel individuálnej prevencie a za účelom jeho dosiahnutia je potrebné u obžalovaného J. X. vplývať na jeho prevýchovu trestom odňatia slobody v dlhšom trvaní, približujúcim sa stredu upravenej trestnej sadzby. U obž. M. O., vzhľadom ku skutočnosti, že na všetky jeho predchádzajúce odsúdenia sa hľadí, akoby nebol odsúdený, je možné sa stotožniť s podmiennečným trestom odňatia slobody. Na druhej strane je potrebné 6 záznamov v jeho registri trestov vyhodnotiť s ohľadom na osobu páchatela a z tohto pohľadu považuje uloženie skúšobnej doby v trvaní 16 mesiacov k uloženému trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov za neprimerane mierne. Má za to, že obž. M. O. je potrebné uložiť dlhšiu skúšobnú dobu, najmenej v trvaní samotného trestu odňatia slobody. Tiež má za to, že bolo potrebné rozhodnúť o dôkaznej veci, samopale vzor č. 58, ktorý dňa 25.06.2014 vydal U. X.. Vzhľadom na uvedené navrhol zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaných tak, že im uloží primerané tresty v zmysle odvolania, prípadne podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovanými J. X. a M. O. a krajským prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaniami nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, pričom zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné, u obž. J. X. iastočne vo výroku o vine, a odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal správnosť postupu konania konajúceho súdu, ktorý obžalovaný J. X. aj odvolaním namietal, a domáhal sa práve pre zaujatosť sudkyne zrušiť celý napadnutý rozsudok. V prípade uplatňovaných námietok vo vzťahu k nestrannosti namietanej sudkyne odvolací súd poukazuje na rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 10Tos 3/2018 z 06.02.2018, ktorým obžalovaným vznášaná námietka zaujatosti zákonnej sudkyne bola právoplatne vyriešená dôvodiac, že úkon, ktorý vykonal U. T. W. ako obhajca, hoci je v príbuzenskom pomere k zákonnej sudkyňi, nezaložil dôvod jej vylúčenia, keďže menovaný obhajca vo veci sa zúčastnil iba jedného úkonu a ďalej obžalovaného J. X. neobhajoval, pričom bolo vzaté na zreteľ i prehlásenie obžalovaného, že obhajcu mu zvolila jeho matka, ale on si zvolil iného obhajcu. Okrem toho o nevyvúčení zákonnej sudkyne bolo rozhodované uznesením krajského súdu aj dňa 12.08.2020 pod sp. zn. 9Tos/17/2020, podstata ktorého spočívala v tom, že nebolo zistené, aby sa medzi zákonnou sudkyňou a obž. J. X. viedlo súdne konanie, na čom obžalovaný založil námietku zaujatosti. O námietkach obžalovaného voči zákonnej sudkyňi bolo teda právoplatne rozhodnuté počas konania.

Obaja obžalovaní mali dostatočný priestor na uplatnenie svojich obhajobných práv, mali totiž možnosť vyjadriť sa ku skutkom kladeným im za vinu aj v konaní pred súdom, mali možnosť predkladať návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré by preukazovali ich nevinu, a mali možnosť sa vyjadriť nielen k vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní, ale tieto mohli vyhodnotiť i v záverečnej reči a v poslednom slove, pričom im bol poskytnutý priestor i na predloženie argumentácie o ich nevine, resp. o zmiernení ich viny.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a o tieto dôkazy tak mohol opierať svoje skutkové zistenia. Hodnotenie dôkazov pri ustálení skutkového stavu pod bodom 1) nebolo potrebné, pretože obžalovaný J. X. na hlavnom pojednávaní dňa 22.06.2017 vyhlásil, že je vinným zo spáchania tohto skutku, ktoré vyhlásenie bolo súdom prijaté, preto ohľadne tohto skutku sa v ďalšom konaní dokazovanie nevykonávalo. Odvolací súd nemal pochybnosti o prejave obžalovaného pri vyhlásení viny, keďže tak urobil verejne za prítomnosti svojho obhajcu a v prítomnosti ďalších procesných strán, ktoré tento postup nijako nespochybnili predložením argumentácie vo svojich odvolaniach.

Vo vzťahu ku skutku 3) konajúci súd predložil presvedčivú argumentáciu k vine obžalovaného U. X., ktorý v závere hlavného pojednávania priznal svoju vinu aj k tomuto skutku, a keďže dokazovanie bolo vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, odvolací súd poukazuje na

dôvody konajúceho súdu uvedené v napadnutom rozsudku stotožňujú sa s nimi. Nad ich rámec aj s ohľadom na predkladanie argumentácie obžalovaným počas konania pred súdom prvého stupňa, že v posudzovanom prípade nejde o trestný čin, pretože doba splatnosti v čase, keď mu stroje boli odňaté, ešte neuplynula, preto nemôže ísť o podvod, odvolací súd iba v stručnosti uvádza, že podstata podvodného konania u obžalovaného spočívala v tom, že obžalovaný si ľstou od bankovej pracovníčky M. O. zadovážil bankou opečiatkovaný príkaz na úhradu platby, ktorý predložil svedkovi Š. U., preukazujúc tak poškodenou obchodnou spoločnosťou požadovanú úhradu ceny poľnohospodárskych strojov. Podmienkou dodania poľnohospodárskych strojov bola totiž úhrada kúpnej ceny na základe dohody obžalovaného X. so svedkom O. U., ktorú obžalovaný bankovým prevodom neuhradil. V tom spočívalo podvodné konanie obžalovaného. Na veci nič nemení ani zistenie, že na vystavenej faktúre bola uvedená doba splatnosti o niekoľko dní neskôr, pretože išlo o formálny účtovný doklad, ktorý nemal na uzavretie dohody ústnou formou o kúpe tovaru a podmienok jeho dodania žiadny vplyv (§ 266 a nasledujúce Obch. zák., § 34 a nasledujúce Obč. zák.).

Z ustálených skutkových zistení a z konania obžalovaného konajúci súd vyvodil vopred premyslený podvodný úmysel. Najprv obžalovaný oklamal pracovníčku v banke a vedomý si, že príkaz nebol zrealizovaný, tento predložil poškodenému za účelom prevzatia strojov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom konajúceho súdu, že išlo o vopred uvážení úmysel. V tejto súvislosti poukazuje na spôsob zaobstarania si príkazu na úhradu a okolností, za ktorých obžalovaný celé obchodné jednanie realizoval, predovšetkým na uzavretie kúpy v tzv. fingovanej časovej tiesni, keďže malo ísť o rýchly odvoz zakúpených strojov do Švajčiarska, čo dávalo málo priestoru poškodenej obchodnej spoločnosti na preverenie si realizovania požadovanej platby. Aj napriek tomu poškodený konal s potrebnou mierou opatrnosti, v dôsledku čoho predmet kúpy im bol vrátený. Konanie obžalovaného, ktorý vylákal na základe ľstou získaného prevodného príkazu s dopísaním fiktívnych údajov o úhrade sumy 61.200,- eur a tento predložil poškodenému za účelom vydania strojov, naplnilo všetky znaky zločinu podvodu. Momentom dokonania tohto zločinu bolo prevzatie strojov, pretože tým sa obžalovaný obohatil na úkor cudzieho majetku, keďže poškodeného uviedol do omylu pri splnení podmienky na vydanie strojov predložením fiktívneho dokladu o úhrade kúpnej ceny bankovým prevodom.

Obrana vzťahujúca sa na tento skutok a to, že obžalovaný omylom uviedol do príkazu na úhradu číslo účtu vedeného naňho vo Švajčiarsku, nie je vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnomu posúdeniu konania relevantná. Opakovane odvolací súd uvádza, že obžalovaný naplnil zákonné znaky žalovaného zločinu podvodu tým, že poškodenú obchodnú spoločnosť uviedol do omylu pri dodaní strojov, keď dokladom z banky preukazoval úhradu kúpnej ceny, čo bolo podmienkou vydania strojov, hoci žiadny príkaz na úhradu v banke nepredložil za účelom zaplatenia poľnohospodárskych strojov, ktoré boli predmetom kúpy.

Právna kvalifikácia skutku ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona so zreteľom na spôsobenie značnej škody (prevyšujúcej sumu 26.600,- eur) zodpovedá zákonu.

Pri ustálení skutkového stavu v bode 2/ konajúci súd vychádzal z výpovede obž. X., ktorý síce vypovedal vo viacerých verziách, avšak stalo sa tak z dôvodu, že ho na to nahovoril obž. M. O., že mu za zmenu výpovede dá peniaze. Vo svojej výpovedi dňa 22.06.2017 na hlavnom pojednávaní obž. J. X. popísal spôsob kúpy zbrane od obž. O., a zhodne tak vypovedal aj v prípravnom konaní dňa 30.06.2014 na Okresnom súde Poprad a tieto skutočnosti uvádzal aj v trestnom oznámení 25.06.2014. Okrem toho jeho výpoveď ohľadne zaistenia zbrane korešponduje s výpoveďou svedkyne M. O., ktorá potvrdila, že obžalovaný prišiel domov s dvoma policajtmi, vyšli hore na 4. poschodie, videla ich potom vychádzať z domu, jeden policajt mal v ruke bielu igelitku, nasadli do auta a išli smerom na Strednicu. Skutočnosť, že v čase spáchania skutku sa obž. O. nachádzal na území SR, je vyvodená zo správy Colného úradu Michalovce, z databázy ktorého úradu vyplýva, že dňa 20.06.2014 sa na územie SR vrátil obžalovaný o 20:12 hod. (nesprávne je uvedené v rozsudku 21.06.2014), čo vyvracia jeho obranu o pobyte v cudzine.

Odvolací súd úvahy konajúceho súdu, na základe ktorých ustálil, že došlo k odovzdaniu nelegálnej zbrane obž. M. O. obžalovanému J. X., podrobil testu hodnovernosti, keďže obž. X. vo veci vypovedal niekoľkokrát, svoje výpovede výrazným spôsobom menil, a obž. M. O. to popieral, pritom sa zaoberal

aj procesnou spôsobilosťou vydania zbrane s príslušenstvom, ktorý úkon obhajoba namietala ako nezákonný.

Vo vzťahu k posúdeniu tohto skutkového stavu odvolací súd v prvom rade poukazuje na výpovede oboch obžalovaných, ktoré sú diametrálne odlišné. Obžalovaný M. O. poprel, aby obž. J. X. odovzdal, či predal zakázanú zbraň, uviedol ale, že mu predal na základe jeho požiadavky za 200,- eur expanznú zbraň, ktorú zakúpil od svedka M. U.. Táto obrana obž. M. O. bola potvrdená svedkom M. U., ktorý osvedčil predaj zbrane obž. O., pritom osvedčené bolo aj to, že svedkom zakúpená zbraň nebola zbraňou podliehajúcou evidencii, o čom svedčia doklady o nákupe zbrane svedkom M. U..

Obž. J. X. vypovedal ku skutku 2/ v procesnom postavení obvineného, resp. obžalovaného, celkom šesťkrát, pričom neexistujú dve výpovede obsahovo zhodné, v ktorých by popísal tú istú dejovú líniu pokiaľ ide o spôsob nadobudnutia zbrane a jej príslušenstva (v ďalšom len zbrane) a jej úschovu s následným vydaním zbrane. Konajúci súd, ako je to vyššie uvedené, vychádzal z výpovedí obžalovaného z 30.06.2014 a 22.06.2017, ktoré podľa obsahu považoval za zhodné. Možno sa stotožniť s úvahou konajúceho súdu, že tieto výpovede sú zhodné, ale len v jednom momente, že obž. J. X. mal zbraň nadobnúť od M. O., ktorý mu ju mal odovzdať pred kinom Máj v Poprade. Dôvod, pre ktorý mal obž. M. O. obž. J. X. zbraň odovzdať, je však odlišný. Kým vo výpovedi dňa 30.06.2014 obž. J. X. tvrdil, že ho oslovil M. O., aby si niečo zarobil a vysypal mu zbraň s príslušenstvom z tašky do kufru auta, aby ju odviezol domov, a keď ho zavolá, aby zbrane odviezol na Podpsády, tak vo výpovedi dňa 22.06.2017 obž. J. X. tvrdil, že spolupracoval s políciou, mal dostať obž. M. O. do basy, preto ho požiadal o predaj krátkej guľovej zbrane, dal mu aj 800,- eur, pričom obž. M. O. mu priniesol samopal, ktorý mu odovzdal v jeho aute a o ktorom nevedel, že je upravený. Taktiež sú v týchto výpovediach rozpory ohľadne doby, po ktorú mal mať obž. J. X. v držbe zbraň. Ak vo výpovedi dňa 30.06.2014 obž. J. X. tvrdil, že zbraň zobral domov, zavolať policajtov, ktorým vysvetlil, čo sa stalo, tak na pokyn polície, aby nič nerobil a išiel s nimi do akcie, asi o 3 dni im následne vydal zbraň. Z výpovede dňa 22.06.2014 ale vyplýva, že po prinesení zbrane domov zavolať políciu, ktorá si pre zbraň prišla v krátkej dobe k nemu domov.

Tieto dve výpovede obž. J. X. sú však diametrálne odlišné od jeho ďalších výpovedí zo dňa 31.12.2015, kedy tvrdil, že náboje ukradol obž. M. O. v aute A8 a samopal zobral z miesta v eurocampe v Tatranskej Lomnici, kde sa dohodli na ich uložení s obž. M. O., pričom dňa 19.05.2016 tvrdil, že predmetný samopal od obž. M. O. nekúpil, ani nedostal žiadny návrh na biznis od neho, od obž. M. O. kúpil expanzný samopal, ktorý odovzdal dňa 25.06.2014 polícii. Dňa 25.08.2016 obž. J. X. pred súdom potvrdil, že polícii odovzdal expanznú zbraň, ktorú od obž. M. O. prevzal pred kinom Máj v Poprade a ten mu ju obstaral za 200,- eur, keďže ho o to požiadal. Napokon dňa 26.06.2019 pred súdom uviedol, že ku skutku sa nepriznal, trvá na svojej výpovedi z prvého hlavného pojednávania (25.08.2016), menil výpovede, lebo advokáti naňho vyvíjali nátlak.

Na rôznorodosť obsahu výpovedí obž. J. X. ku skutku 2) odvolací súd poukazuje predovšetkým z toho dôvodu, že konajúci súd sa nezaoberal s rozpormi v jeho výpovediach, z ktorých vychádzal pri ustálení skutkového stavu, a nevyhodnotil ich v kontexte s ďalšími podstatne väčšími rozpornými tvrdeniami, ktorým síce neuveril, ale len z toho dôvodu, že uveril tvrdeniu obžalovaného o zmene výpovede z toho dôvodu, že ho na to nahovoril obž. M. O..

Dôvodom o zmene výpovede obž. J. X. by bolo možné uveriť, pokiaľ by sa v spise nenachádzali dôkazy, ktoré závažným spôsobom spochybňujú jeho tvrdenia o spáchaní skutku obž. M. O..

V prvom rade ide o výpovede obž. M. O., ktorý od počiatku popieral, aby obž. J. X. predal zakázanú zbraň, ktorú mal vydať obž. J. X. polícii. E. M. O. síce priznal, že pre obž. J. X. zabezpečil na jeho výslovné požiadanie útočnú pušku Sa ČZ 58, avšak táto bola expanznou a tú kúpil od svedka M. U.. Menovaný svedok potvrdil, že po zakúpení zbrane túto neupravoval a ani raz z nej nevystrelil, pri predaji zbrane videl obž. O. prvýkrát, pretože sa predtým nepoznali, pričom v konaní predložil doklady o nákupe tejto zbrane. Výpoveďou svedka U. tak bolo vyvrátené tvrdenie obž. J. X. z 22.06.2017, o ktorú opieral konajúci súd skutkový stav, že práve on bol tou osobou, ktorá od svedka zakúpila predmetnú expanznú zbraň.

Skutočnosť, že vydaná zbraň obž. J. X. nebola tou, ktorú predal svedok M. U. obž. M. O., možno vyvodiť zo znaleckého posudku KEÚ, odvetvie balistika. Z jeho záverov totiž vyplýva, že vydaná zbraň obž. J. X.

mala vyrazené iné evidenčné číslo XXX XX, ako bolo pôvodné, z ktorého bolo možné určiť minimálne dve číslice v uvedenom poradí xyXzyX. Toto číslo sa nezhoduje s číselným označením zbrane B predávanej M. U. obž. M. O.. Podľa zistených evidenčných čísel je teda vylúčená totožnosť uvádzaných zbraní.

K tvrdeniu obžaloby, že obž. M. O. odovzdal samopal výr. č. XXX XX s príslušenstvom obž. J. X., okrem nekonzistentných výpovedí obž. J. X. tak neexistuje žiadny iný, či už priamy alebo nepriamy dôkaz. Vo veci boli totiž vykonané domové prehliadky v objektoch, kde obž. M. O. býval, resp. v ktorých sa s rodinou zdržiaval (keďže išlo o dva rodinné domy, ktoré boli prehliadané). Výsledky týchto procesne spôsobilých vyšetrovacích úkonov nepreukázali zaistenie vecí dôležitých pre trestné konanie a nebola pri nich nájdená ani zakúpená zbraň od svedka M. U.. Taktiež ani pri prehliadkach osobných motorových vozidiel patriacich obž. M. O., resp. jeho príbuzným, sa nenašli žiadne zbrane ani strelivo. To umožňuje úvahu, že expanzná zbraň zakúpená obž. M. O. od M. U. bola aj následne predaná obž. J. X.. Táto obrana obž. M. O. nebola ničím vyvrátená.

Jednou zo základných zásad trestného konania je, že vina má byť preukázaná bez rozumných pochybností a to tak, aby sa vylúčila možnosť iného záveru o priebehu skutkových tvrdení uvedených v obžalobe. Ak existuje iba jeden dôkaz, ktorý usvedča obžalovaného zo spáchania trestného činu, tento dôkaz musí byť podrobený testu hodnovernosti. Ak takýmto dôkazom je výpoveď iného spoluobžalovaného v tom istom konaní, táto výpoveď musí byť objektivizovaná inými dôkazmi a v súhrne s nimi môže zakladať vinu obžalovaného. Hodnotenie dôkazného stavu po analýze jednotlivých dôkazov a z nich vyvedených logických úsudkov ale musí viesť k dostatočne odôvodnenému záveru, že došlo k určitému priebehu skutkového deja založeného na konaní obžalovaného, teda že obžalovaný protiprávne konal s trestnoprávnymi následkami.

Popis skutkových tvrdení obžaloby zahŕňa v sebe neoprávnenú držbu zakázanej zbrane obž. M. O., ktorú mal odovzdať obž. J. X. za účelom ďalšieho predaja doposiaľ nestotožneným osobám. Ak obž. M. O. popieral spáchanie skutku v rozsahu stanovenom v obžalobe a priznal predaj expanznej zbrane obž. J. X., pričom jeho tvrdenie nebolo žiadnym dôkazom, okrem nesúrodnej výpovede obž. J. X., spochybňované, podľa názoru odvolacieho súdu z dôkaznej situácie nemožno vyvodiť vinu obž. M. O. iba na základe výpovede obž. J. X., ktorý ju menil tvrdiac okrem iného i to, že tak konal na podnet polície. Hodnovernosť výpovede obž. J. X. je tak nízka a to so zreteľom na opakované zmeny v opisoch spôsobu a účelu nadobudnutia zbrane od obž. M. O. a jej odovzdania polícii, že nemožno na nej založiť vinu obž. M. O.. S. obž. J. X., o ktoré opieral konajúci súd vinu obž. M. O., neboli inými dôkazmi, a to ani podporného charakteru, preverené. Na zbrani sa nenašli biologické a ani daktyloskopické stopy, prostredníctvom ktorých by sa mohla preukázať napríklad manipulácia obž. M. O. so zbraňou, keďže stery č. 2 a 4 zaistené z vydannej zbrane síce vykazovali zmiešaný biologický materiál pochádzajúci najmenej od dvoch osôb, ale bolo ich možné identifikovať len u jednej osoby a tou bola osoba obž. X.. Ani výsledky domových prehliadok a prehliadok iných priestorov u obž. O. nie sú použiteľné pri hodnotení hodnovernosti výpovede obž. J. X., keďže sa pri týchto vyšetrovacích úkonoch nezaistili žiadne veci, ktoré by preukazovali účasť na žalovanom skutku 2). Napokon tvrdenie obž. J. X. o prevzatí zbrane od obž. M. O. je spochybnené aj sms-komunikáciou, ku ktorej došlo v dňoch 07.07.2014 až 14.07.2014, teda v krátkej dobe medzi nimi po odovzdaní zbrane obž. X., v ktorej obž. J. X. oznamoval obž. O., že policajti sa ho pýtajú na jeho kšefty (obž. M. O.), že našiel samopal na poli a oni ho nahovorili naňho (O.), pričom obž. X. tiež tvrdil, že nemôže tu zostať, lebo ho primknú a budú ho tlačiť, aby svedčil proti nemu (M. O.). Táto komunikácia vyvoláva pochybnosti aj o tom, čo bolo podnetom trestného oznámenia obž. J. X. vo vzťahu k neoprávnenej držbe zbrane. Už len toto hodnotenie dôkazného stavu vyvoláva dôvodné pochybnosti o vine obž. M. O..

K tomu pristupujú i ďalšie zistenia.

Obž. J. X. podal trestné oznámenie dňa 25.06.2014 ohľadne nedovoleného ozbrojovania, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o tomto úkone nachádzajúcej sa na čísle listov 4-5. Z nej je tiež zrejmé, že obžalovaný ako oznamovateľ bol poučený o následkoch krivého obvinenia, o zodpovednosti za ohováranie, poškodzovanie cudzích práv, či nadržovanie, o právach poškodeného, o spôsobe doručovania, ale vzhľadom na obsah podávaného trestného oznámenia odvolací súd sa zaoberal otázkou, či tento úkon bol vykonaný v súlade s § 196 ods. 2 Tr. poriadku, keďže obžalovaný ani v jeho priebehu nebol poučený o práve odmietnuť výpoveď.

Podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku účinného v čase posudzovaného výsluchu (zákon účinný do 31.12.2015) znel: „Ak prokurátor alebo policajt po prijatí trestného oznámenia zistí, že je potrebné ho doplniť, doplnenie vykoná výsluchom oznamovateľa alebo poškodeného alebo vyžiadanim písomných podkladov od oznamovateľa alebo od inej osoby alebo orgánu príslušný prokurátor alebo príslušný policajt tak, aby mohol rozhodnúť podľa

§ 197 alebo § 199 v lehote do 30 dní od prijatia trestného oznámenia. Prokurátor alebo policajt môže vypočuť osobu, ktorú na základe trestného oznámenia alebo iného podnetu je potrebné vypočuť k okolnostiam nasvedčujúcim, že mala spáchať trestný čin. Táto osoba má právo odoprieť výpoveď, ak by výpoveďou spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, alebo svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťovala ako vlastnú ujmu, nesmie však byť vypočúvaná v prípadoch ustanovených v § 129. Túto osobu treba poučiť o následkoch krivého obvinenia. Vypočúvaná osoba má právo na právnu pomoc advokáta. Na predvolanie a predvedenie tejto osoby alebo oznamovateľa sa primerane použijú ustanovenia § 128.“

Podľa citovanej právnej úpravy sa síce poučenie o práve odoprieť výpoveď vzťahuje na osobu, ktorá mala byť oznamovateľom označená v trestnom oznámení ako osoba, ktorá mala spáchať trestný čin, túto povinnosť je však potrebné analogicky vzťahovať aj na osobu, ktorá v trestnom oznámení uvádza okolnosti nasvedčujúce tomu, že mala spáchať trestný čin, ak takáto situácia nastane. Odvolací súd pri tejto úvahe vychádzal z ústavou garantovaného práva uvedeného v čl. 47 ods. 1, podľa ktorého právo odoprieť výpoveď má každý, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe. Ide o základnú zásadu trestného konania neobviňovať sám seba, ktorá sa napĺňa práve možnosťou odoprieť vypovedať.

Preto podľa názoru odvolacieho súdu, ak osoba pri podávaní trestného oznámenia začne vypovedať aj o okolnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že sama mala spáchať trestný čin, je povinnosťou prokurátora alebo policajta, ktorý vykonáva výsluch takejto osoby, ju poučiť aj o práve odoprieť výpoveď, pretože len tak sa zabezpečí jej právo neobviňovať sám seba (primerane R 92/2015, III.ÚS 561/2021). Ak sa tak nestane, dôjde k porušeniu § 196 ods. 2 Tr. poriadku v podstatnej miere a takéto trestné oznámenie nie je v súlade so zákonom.

Na tento úkon polície nadväzoval ďalší úkon, ktorým bol zabezpečený dôkaz. Obž. J. X. vydal zbraň s príslušenstvom, čo vyplýva z obsahu zápisnice o vydaní veci z 25.06.2014 podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku. Vykonaním tohto úkonu vyšetrovateľom sa fakticky začalo trestné stíhanie vo veci.

Obhajoba namietala zákonnosť tohto vyšetrovacieho úkonu z dôvodu, že zápisnica o úkone nebola spísaná na mieste a nedošlo k vyhotoveniu fotodokumentácie vydaných vecí dôležitých pre trestné konanie, čím by sa zabezpečila identifikácia vydaných vecí.

Z obsahu spisu vyplýva, že vydanie zbrane dňa 25.06.2014 sa nerealizovalo zápisnične na mieste samom v Ždiari, ale na príslušnom OR PZ v Poprade, kde obž. J. X. predtým podával trestné oznámenie. Skutočnosť, že zápisnica o vydaní veci bola spísaná po úkone v úradnej miestnosti postupom podľa § 89 Tr. poriadku, z neho ešte nerobí nezákonný úkon. Procesný predpis v § 93 nestanovuje totiž povinnosť vyhotoviť zápisnicu ihneď počas úkonu, ustanovuje len povinnosť v zápisnici uviesť dostatočne presný opis vydanéj veci, ktorý umožní určiť jej totožnosť. Zápisnicu o vydaní veci je preto možné vyhotoviť aj dodatočne, tá deklaruje, aká vec bola vydaná. Z uvedených dôvodov preto námietku obž. M. O. odvolací súd v tomto smere neuznal.

Vydanie veci nadväzovalo bezprostredne po podaní trestného oznámenia, čo je zistiteľné z časov týchto úkonov. Zápisnica o trestnom oznámení bola podpísaná dňa 25.06.2014 o 13,45 hod., zápisnica o vydaní veci bola vyhotovená toho istého dňa s jej podpismi o 16,15 hod.. Uvedené preukazuje, že na nezákonne vykonaný úkon, pri ktorom nebolo dodržané ústavné právo zákazu sebaobviňovania a pri ktorom obvinený označil miesto, kde sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie, nadväzoval ďalší úkon, ktorým bola označená vec zabezpečená ako dôkaz. Vzhľadom na takýto postup odvolací súd zastáva názor, že vydanie veci nemožno vyhodnotiť ako procesne spôsobilý dôkaz, keďže má základ v nezákonom postupe polície. Ide v podstate o uplatnenie doktríny „plodov z otráveného stromu“, pričom k nej pristupuje ďalšia nižšie uvedená skutočnosť, ktorá jej uplatnenie opodstatňuje.

Z vlastnej iniciatívy podané trestné oznámenie obž. J. X., ktorý popísal protiprávne konanie obž. M. O. v súvislosti s neoprávneným prechovávaním strelnej zbrane, považuje odvolací súd za nelogické, keďže pritom sám seba usvedčoval zo spáchania trestného činu. Nelogickosť vidí odvolací súd v tom, že za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na tri roky až osem rokov, pričom obž. J. X. poznal inštitút trestného stíhania, keďže do tejto doby bol osemkrát súdne trestaný, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu registra trestov, a teda si musel byť vedomý, že mu hrozí možnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na takýto nelogický postup potom ostala neobjasnená obrana obž. J. X., ktorý následne vo svojich ďalších výpovediach tvrdil, že trestné oznámenie bolo vopred napísané, on ho len podpísal, na tento úkon bol nabádaný policajtom OR PZ v Poprade B. N. a bola mu ním prisľúbená beztrestnosť.

Obhajoba obž. J. X. založená na tvrdení, že jeho konanie odovzdať zakázanú zbraň s nábojmi bolo iniciované policajtmí, do rozhodnutia konajúceho súdu vyvrátená nebola. Úvahy o preverení iniciatívnej činnosti príslušníkov PZ k navádzaniu obž. X. a provokácii obž. M. O. predložil aj krajský prokurátor rozhodujúci o sťažnosti obv. M. O. podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pričom na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní minister vnútra v prípravnom konaní dňa 18.09.2014 rozhodol, že neoslobodzuje od povinnosti mlčanlivosti mjr. P. M. M., por. P. F., npor. Bc. F. a mjr. P. B. N. s odôvodnením, že predmetom dokazovania v trestnom konaní sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti vyšetrovania. Aj konajúci súd požiadal ministra vnútra o oslobodenie spod mlčanlivosti plk. P. B. N., aby ho mohol vypočuť ako svedka, pričom ministerka vnútra rozhodnutím zo dňa 22.08.2019 tejto žiadosti nevyhovela bez bližšieho odôvodnenia.

Podľa § 119 ods. Tr. poriadku v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní v rámci vyšetrovania sú povinné zabezpečiť dôkazy na objasnenie skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania. Keďže ide o konanie páchatel'a, skutok predstavuje určitý skutkový dej, v rámci ktorého sa objasňujú aj okolnosti jeho spáchania, teda aj pohnútky páchatel'a spáchať tento skutok, ktorý sa posudzuje ako trestný čin, a príčiny a podmienky jeho spáchania. Ak obžalovaný J. X. už v úvode vyšetrovania tvrdil, že bol na prerokúvané konanie navádzaný policajtmí, pričom tomuto jeho tvrdeniu čiastočne korešponduje aj SMS komunikácia medzi ním a obž. M. O. v krátkej dobe po vznesení obvinenia, v ktorej obž. J. X. uvádza spoluprácu s políciou, ktorá sa obrátila proti nemu, okolnosti, ktoré mali nastať pred podaním trestného oznámenia, mali byť dostatočným spôsobom objasnené.

Za daného stavu, ak nebolo možné preveriť obranu obž. J. X. o podnecovaní zo strany polície na odkúpenie zbrane a podania trestného oznámenia, odvolací súd konštatuje, že sú tu pochybnosti o zavinení obž. J. X. spáchať trestný čin. Okolnosti, ku ktorým sa vyjadroval obžalovaný, nemožno považovať za nevierohodné len preto, lebo závery znalca z odboru psychológie poukazujú na tendenciu obžalovaného konšpiračne vysvetľovať udalosti okolo seba, na tendenciu vedome skresľovať detaily, ktoré si nezapamätá, štylizovať sa do určitej role a preceňovať svoje schopnosti. Nie každé tvrdenie obžalovaného musí mať základ v jeho osobnostnej štruktúre a preto je potrebné objasniť všetky okolnosti, na základe ktorých by bolo možné urobiť závery o tej ktorej skutočnosti bez rozumných pochybností, predovšetkým vtedy, pokiaľ konanie nemá racionálny základ a je nelogickým v jeho neprospech. Na uvedené nemôže mať vplyv ani priznanie sa obžalovaného, na ktoré poukazoval konajúci súd vo svojom rozhodnutí a to z dôvodov už vyššie spomenutých vo vzťahu k hodnoteniu hodnovernosti výpovede obž. J. X..

V posudzovanom prípade štát neprejavil záujem na objasnení okolností, za akých malo dôjsť k trestnému činu, či páchatel' bol na to navedený alebo ho spáchal z vlastnej vôle, pretože neoslobodil od povinnosti mlčanlivosti policajtov. Nemožno preto nečinnosť štátu pričítať na ťarchu obžalovaného. Ak neboli objasnené tvrdenia obžalovaného ohľadne navádzania na trestnú činnosť, jeho obranu je potrebné vyhodnotiť v tomto smere ako nevyvrátenú. Je potrebné si uvedomiť i to, že pokiaľ trestné konanie má vymedzený rámec verejného procesu, príslušníkov PZ k úkonom prípravného konania možno vypočuť aj bez oslobodenia od povinnosti mlčanlivosti a to po poučení podľa § 129 Tr. poriadku. Práca policajtov zameraných na operatívno-pátraciu činnosť je však neverejnou činnosťou, preto vyvstáva

potreba vydania súhlasu s oslobodením od povinnosti mlčanlivosti, aby mohol policajt vypovedať k okolnostiam, ktoré majú zostať pred verejnosťou utajené (primerane Rt 47/2012, Rt 2/2017). S tým súvisia predovšetkým postupy polície v rámci operatívno-pátracej činnosti, ktoré majú charakter dôverných informácií (primerane II.ÚS 175/2020).

Napokon hodnovernosť výpovede obž. J. X. bolo potrebné posudzovať aj konfrontovaním s obsahom zápisnice o podaní trestného oznámenia, v ktorej je zaznamenané, že obž. M. O. mu mal povedať, že ďalšie zbrane budú dodané na miesto za Veľkou Lomnicou, ktoré mu určí neskôr. Týmito okolnosťami sa orgány činné v trestnom konaní následne už ani nezaoberali a pre tieto skutkové tvrdenia obžaloby nebol zabezpečený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by toto tvrdenie obž. J. X. podporil, hoci výpoveď zo dňa 30.06.2014 menil, vo svojich tvrdeniach nebol kompaktný, a to až v takom rozsahu, že jeho výpovede si nielen vzájomne odporujú, ale sú v rozpore aj s ďalšími zabezpečenými dôkazmi.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzavrel, že pri ustálení skutku 2) uvedeného v napadnutom rozsudku existujú dôvodné pochybnosti o tom, či obžalovaný M. O. predal obž. J. X. zakázanú zbraň, pretože nebola vyvrátená jeho obrana o predaji expanznej zbrane zakúpenej od M. U., vo vzťahu ku ktorej existujú dôkazy preukazujúce jeho tvrdenie. Vzhľadom k tomu, že pochybnosti o tvrdení obž. M. O. neboli rozptýlené, pri viacerých možných alternatívach priebehu skutkového deja odvolací súd mal povinnosť prijať za preukázanú tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia. Predaj expanznej zbrane odvolací súd posúdil ako konanie, v ktorom nemožno vzhľadom na trestný čin. U obž. J. X. odvolací súd vzal na zreteľ nezákonnosť prvotných úkonov vo veci a jeho obranu, že k spáchaniu trestného činu bol navedený, ktorá nebola dokazovaním vyvrátená, a uzavrel, že sú tu pochybnosti o úmysle protiprávne konať. Pre absenciu zavinenia jeho konanie nemožno posúdiť ako trestný čin.

Na základe týchto úvah a vyslovených záverov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), 3 Tr. poriadku na podklade odvolaní podaných obžalovanými v ich v prospech zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v rozsahu, ktorým boli obaja obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona a vo výroku o treste u oboch obžalovaných tak, že u obž. J. X. zrušil výrok o treste uložený mu za skutky 2/ a 3/. Následne podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oboch obžalovaných oslobodil spod obžaloby krajského prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona, pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovanému J. X. bolo potrebné uložiť trest za skutok uvedený pod bodom 3) napadnutého rozsudku, pretože vo vzťahu ku skutku 1) napadnutého rozsudku sa stal výrok o treste, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, so zreteľom na obmedzenie podať odvolanie obž. J. X. vo svoj prospech právoplatným, keďže ani prokurátor proti nemu odvolanie v jeho neprospech nepodal.

Odvolací súd pri ukladaní trestu za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona prihliadal na účel trestu a zásady ukladania trestu ustanovené v § 34 Tr. zákona. Ako prítiažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že obžalovaný už bol pred spáchaním tohto trestného činu súdne trestaný, ktorá okolnosť vyplýva z odpisu registra trestov. Z neho je čitateľné, ako aj z pripojených spisov, že obž. J. X. boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo veciach Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/128/2008, 6T/134/2009, či 5T/135/2010 za rôzne, ale prevažne majetkové trestné činy. Tiež mu bola priznaná aj poľahčujúca okolnosť, že sa k trestnej činnosti priznal, i keď išlo o priznanie v priebehu súdneho konania. Mal teda rovnaký pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zákona, čo viedlo k ukladaniu trestu v rámci základnej trestnej sadzby podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, za ktorý trestný čin zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody vo výmere 3 rokov až 10 rokov.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom konajúceho súdu, že v posudzovanej veci bolo potrebné ukladať súhrnný trest, pretože vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/18/2016 zo dňa 21.02.2017 bol obžalovanému za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona spáchaný dňa 19.06.2015 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z týchto zistení je zrejmé, že skutok uvedený pod bodom 3) napadnutého rozsudku spáchal obžalovaný pred vyhlásením vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Prešov a teda ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť a obžalovanému bolo potrebné ukladať jeden súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona. Po zhodnotení všetkých do

úvahy prichádzajúcich skutočností, vrátane hodnotenia osoby obžalovaného, jeho doterajší život, teda nielen pred spáchaním ale aj po spáchaní skutku v kontexte možností jeho nápravy, prihliadajúc i na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, odvolací súd uzavrel, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 a 1 roka nepodmienečne obžalovanému je za prerokúvanú trestnú činnosť trestom primeraným.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Napokon odvolací súd rozhodol aj o zrušení výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/18/2016 zo dňa 21.02.2017, vo vzťahu ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest, ako aj všetky na tento výrok nadväzujúce rozhodnutia, ktoré stratili svoj podklad so zreteľom na zrušenie tohto výroku o treste.

Z obsahu spisu vyplýva, že vydaná zbraň je administratívne uschovaná a aj napriek tomu, že obž. J. X. bol oslobodený spod obžaloby pre skutok 2/, zbraň mu nie je možné vrátiť, keďže znalecky bola posúdená ako zakázaná zbraň, nikde neevidovaná. Odvolací súd rozhodol o jej zhabaní podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, pretože si to vyžaduje bezpečnosť ľudí a aj verejný záujem.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniam obžalovaných spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných, ktorým sa domáhal uloženia prísnejších trestov, posúdil odvolací súd ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.